מב:

ה) [מוסי פייה ע"ש], ב) [לקמן סה.], ג) [מוספתל שם ע"ש], ד) [מוספי דסוטה פט"ו], ד) [ע"ו עב: ע"ש], ו) קדושין על:, ו) נדה יו., ו) קדושין על:, ו) נדה יו.,

ה) ויומא ט: ע"שן, ט) ועי׳

ערוך ערך ארמ], י) [נ״ל ערוך ערך ארמ], י) [נ״ל ערוק ערן ארמ], י) נמ״א: שיהו, () [מוטה כב:],

ומום' פ"ה ע"שו.

מו א טוש"ע א"ח סי רמא: בז ב ג מיי' פ"ו מהל' א"ח סי' קנח סעיף ט: מח ד מיי' פכ"א מהלי איסורי ביאה הלכה ב'

רב נסים גאון

מותיב רב יוסף אף על פליאטון גזר ר' יהודה בן . בבא. עיקר זאת הברייתא בתוספתא סוטה בסוף המסכת בפולמוס האחרון [המוזהבות] כו', אף על פליאטון גזר ר' יהודה בן בכא ולא הודו לו.

ומאי רבי מאיר. היכא אשכחן דאיירי בה רבי מאיר בלא רבנן ופליג רבי אליעזר עליה: בד"א. דרבי אליעזר פוטר והאי פוטר היינו מותר לכחחלה כדאוקימנא: כשיש בה בושם. פלייטון יש בההוא חומרתא העשויה כקמיע דכיון דיש בה בושם חכשיט הוא לזו שריחה רע ולמשלף ואימויי נמי לא חיים כדאמרן דגנות הוא לה: אבל אין בה בושם. חומרתא לחודא לאו מכשיט הוא וחייבת: ואם אומרם. הא דקתני אין בה בושם חייבת אלמא דקסבר רבי אליעזר המוליא אוכלין בשבת בכלי פחות מכשיעור דלא מיחייב על הולאת אוכלין פחות מגרוגרת כדלקמן

(דף עו:) חייב מיהא על הכלי ולא אמרינו הכלי טפל להן ולא מיחייב עליה שלא נתכוין להוליא אלא משום אוכלין ופלוגתא היא על סתם משנה השנויה בפרק המלניע (לקמן דף לג:) דקתני פטור אף על הכלי: דהא אין בו בושם לפחות מלשיעור דמי. שהכלי קלט את הריח ושיעור הולאת בשמים בכל שהוא וכיון שאינו כל שהוא הוי ריחא פחות מכשיעור (הוא) וקתני חייבת ולא אמרינן נעשה כלי טפל לריח שבתוכו ואריחא לא מיחייב דפחות מכשיעור הוא: ושאני הכא. ליכא למימר נעשה כלי טפל לריח שאין בו שום ממש ואפילו פחות מכשיעור לא מיקרי אבל פחות מכשיעור בדבר שיש בו ממש נעשה כלי טפל לו ופטור: ראשית שמנים. מובחר שבשמנים: גור. משום לער חורבו: וחי חמרת. זה פלייטוו והחי הרא בתענוג משתעי שלא היו נותנים לב לדברי הנביאים הניבאים על הפורענות ועסוקים בתענוגים: ולטעמיך הא דכחיב. בהאי ענינא השותים במזרקי יין ורבי אתי ורבי אסי פירשו °זהו קנישקנין כלי זכוכית ארוך ולו שני פיות ויין מרק מזה לזה: שמזרקין. על ידי אומנות כדאמר בהחליל (סוכה דף נג.) מטייל בתמני כסי: הכי נמי דחסור. למשתי השתח בקנישקנין: משתינין. דדייק מסרוחים: לידי עניות. דאמרינן בע"פ (פסחים דף קיא:) שרא דעניותא נביל שמיה ונביל קרי ליה ואוהב מקום מיאום ומשתין מים לפני מטתו היינו מיאום: ערום. אורחא דמילתא נקט מתוך שהוא ערום אינו יוצא לחוץ להשתין דטורח הוא לו ללבוש ולנאת: אבל לברחי לים לן בה. שהקילות ארוך וניתז למרחוק: משא ולא משא. שאינו רוחן ומשפשף יפה אלא מעט מים כגון רביעית מלומלס: על עסקי תכשיטיה. שאינו רולה לקנות לה: גבהו. היינו קומה זקופה: ופלכנה נטויות גרון. שהיו הולכות עקב בלד גודל למעט בהילוכם שהיוף מסתכליו בה והיא שוהה בפסיעותיה ודרך נוטין גרון לילך בנחת לפי שאינו רואה לרגליו: ומשקרות עינים דמליין כותלת. לשון סיקרת: ומרמון. חת הבחורים: סיקור לשון הבטה: הלוך וטפוף שהיו מהלכות ארוכה בלד קלרה. שתראה לפה על ראש

ומאי ר' מאיר דתניא ¢לא תצא אשה במפתח שבידה ואם יצאת חייבת חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פומר ישכובלת ובצלוחית של פליימון כובלת מאן דכר שמה חסורי מחסרא והכי קתני וכן בכובלת וכן בצלוחית של פלייטון לא תצא ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר רבי אליעזר פוטר בכובלת ובצלוחית של פליימון ייבמה דברים אמורים כשיש בהם בושם אבל אין בהם בושם חייבת אמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי חייב דהא אין בה בושם כפחות מכשיעור בכלי דמי וקתני חייבת רב אשי אמר בעלמא אימא לך פמור ושאני הכא דליתיה לממשא כלל: יוראשית שמנים ימשחו אמר רב יהודה אמר שמואל זה פליימון מתיב רב יוסף מאף על פלייטון גזר רבי יהודה בן בבא ולא הודו לו ואי אמרת משום תענוג אמאי לא הודו לו אמר ליה אביי ולמעמיך הא דכתיב יהשותים במזרקי יין ר' אמי ור' אסי חד אמר קנישקנין וחד אמר שמזרקין כוסותיהן זה לזה הכי נמי דאסיר והא סרבה בר רב הונא איקלע לבי ריש גלותא ושתה בקנישקנין ולא אמר ליה ולא מידי אלא כל מידי דאית ביה תענוג ואית ביה שמחה גזרו רבנן אבל מידי דאית ביה תענוג ולית ביה שמחה לא גזרו רבנן: יַּחְשוֹכבים על ממות שן וסרוחים על ערשותם יאמר רבי יוסי ברבי חנינא מלמד שהיו משתינין מים בפני מטותיהן ערומים מגדף בה ר' אבהו אי הכי היינו דכתיב ילכן עתה יגלו בראש גולים משום דמשתינין מים בפני מטותיהם ערומים יגלו בראש גולים אלא א"ר אבהו אלו בני אדם שהיו אוכלים ושותים זה עם זה ודובקין מטותיהן זו בזו ומחליפין נשותיהן זה עם זה ומסריחין ערסותם בשכבת זרע שאינו שלהן א"ר אבהו ואמרי לה במתניתא תנא ג' דברים מביאין את האדם לידי עניות ואלו הן ״המשתין מים בפני מטתו ערום יומולזל בנטילת ידים ושאשתו מקללתו בפניו אפיה אמרן אלא דמהדר אפיה אמר בפני מטתו ערום אמר רבא לא אמרן אלא דמהדר אפיה לפורייה אבל לבראי לית לן בה ומהדר אפיה לפורייה גמי לא אמרן אלא לארעא אבל במנא לית לן בה יומזלזל בנמילת ידים אמר רבא לא אמרן אלא דלא משא ידיה כלל אבל משא ולא משא לית לן בה ולאו מלתא היא דאמר רב חסדא יאנא משאי מלא חפני מיא ויהבו לי מלא חפני מיבותא ושָאשתו מקללתו בפניו אמר רבא עַל עסקי תכשימיה וה"מ הוא דאית ליה ולא עביד: דרש רבא בריה דרב עילאי מאי ∞דכתיב יויאמר ה' יען כי גבהו בנות ציון שהיו מהלכות בקומה זקופה ותלכנה נמויות גרון שהיו מהלכות עקב בצד גודל ומשקרות עינים דהוה מלאן כוחלא לעינייהו ומרמזן יהלוך ומפוף שהיו מהלכות ארוכה בצד קצרה יוברגליהן תעכסנה אמר רב יצחק דבי ר' אמי ימלמד שמטילות מור ואפרסמון במנעליהן ומהלכות בשוקי ירושלים וכיון שמגיעות אצל בחורי ישראל בועמות בקרקע ומתיזות עליהם ומכניסות בהן יצר הרע כארם יבכעום מאי פורענותיהם כדדריש רבה בר עולא מקים נמקים נעשה בו מתבשמות בו נעשה נמקים נמקים נמקים יוהיה החת בושם מקים נמקים נמקים ותחת חגורה נקפה מקום שהיו חגורות בצלצול נעשה נקפים נקפים ותחת מעשה מקשה קרחה מקום שהיו מתקשמות בו נעשה קרחים קרחים ותחת פתיגיל מחגורת שק פתחים המביאין לידי גילה יהיו למחגורת שק יכי תחת יופי אמר רבא היינו דאמרי אינשי חלופי שופרא כיבא יוספח) ה' קדקוד בנות ציון אמר רבי יוסי ברבי חנינא מלמד שפרחה בהן צרעת כתיב הכא ושפח וכתיב התם ילשאת ולספחת יוה' פתהן יערה רב ושמואל חד אמר שנשפכו כקיתון וחד אמר שנעשו פתחיהן כיער אמר רב יהודה אמר רב אנשי ירושלים אנשי שחץ היו אדם אומר לחברו במה סעדת היום בפת עמילה או בפת שאינה עמילה ביין גורדלי או

לפיכך מספר בגנותן: וטפוף. כמו על דאטפת אטפוד (אפות פ"ב מ"ו): העכסנה. כמו וכעכם אל מוסר אויל (משני ז). והוא ארס של נחש והרי ליה עכם על שם שאינו מטילו אלא על ידי כעם: ברעום. נחש כעוסה: נמקים. כמו המק בשרו (חכריה יד): לללול. בנדי"ל נאה: נקפים. חבורות לשון המנקף רגליו⁶ וניקף סבכי היער (ישעיה י): מסקשטום. היינו שער שסורקות ומפרכסות: מסקשטום. דומה למקשה כעין נוטריקון: פסיגיל. נוטריקון פתח גילה אותו מקום: כי סחת יופי. כי כל אלה יבא לך תחת יפייך: כיבא. קיוטור״א ליחה כמו שיחנא וכיבי דקדושין דפלימו (דף פא:): פחהן. כמו פתחיהן: שנשפרו כקיחון. שופכות דם זיבה: יערה. כמו ותער כדה (ברחשית כד): ריער. נתמלאו שער ונמאסות לתשמיש: אנשי שחץ. מדברים בלשון גאוה ולעגי שפה: מעדם. משמיש: פס עמילה. בעולה: שאינה עמילה. בחולה: פס עמילה. ברייאיא״ה בלע״ו: גורדלי. לבן היה:

ביין

תורה אור השלמ

ו השתים בְּמָזְרְקֵי יַיִּן וְרֵאשִׁית שְׁמְנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא נָחְלוּ עַל שֵׁבֶר יוֹסַף:

י בים על מטות שַׁן בים על מטות שַׁן 2 וְוּשּבְבָּים עֵּל בִּטּוּת וְאְכְלִים עָל עַרְשׁ וְאַכְלִים כְּרִים מִ וַעָגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק:

3 לכו עתה יגלו בראש

בנות ציון ותלכנה נטויות גרוז ומשקרות עינים הלור נְּיוֹן הְּנְשַׁפְּוּ ווֹז צֵינְיָם נְיֹּאוֹן וְטָפֹּף תֵּלַבְנָה וּבְרֵגְלֵיהֶם הְעַבַּסְנָה: ישעיהו ג טז יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה יותחת פתיגיל מתגלת שְׁק בִּי תַחַת יִּפִּי: ישעיהו ג כד הַ רְשִׁפָּח אֲדֹנְי קְדְּקֹד בְּנוֹת הַ רְשִׁפָּח אָדֹנִי קְדָּקֹד בְּנוֹת ביון וַיִּי פָּתְנוֹן יְעָרָה: ישעיהו ג יז

וְלַשְּׁאַת וְלַסֵּפָּחַת רת: ויקרא יד נו ולבהרת:

גליון הש"ם

גבו' ומולול בנמ"י. עי' סוטה גם ומורת בנם יו פי סוקה ל ע"ב סוס' ד"ה נעקר: רש"ר ד"ה ולימעסיך וכר זהו קנישקנין, ע"י ע"ו דף עב ע"ב ברש"י ד"ה מנישמניו:

לעזי רש"י

בינדי"ל. אגד, חגורה. קיוטור"א [קויטור"א]. מוגלה, נוזל מוגלתי. מוגדה, נוזל מוגדתי. ברייאיא"ה [בריי"ד]. (לחם) מעוך, מעוסה (נלוש היטב).

רבינו חננאל

ראשית שמנים, כדמשמעו. ואפילו מאן דפטר לא פטר אלא כשיש בה בושם. אלא בשיש בוו בושם, אבל אין בה בושם חייבת. קנישקנין. כוס שיש בה שתי פיות ושותין ממנה שנים בבית אחת. מסקרות עינים. דהוו מלייז כוחלא ב.... יייי טויין כוחלא רמזא. ארס בכעוס. פיי החיה כשחרטים פת עמילה, אשה בעולה, ופת שאינה עמילה בתולה. וכולן על זה הענין. צלצול, חגור, כדגרסינן בסוף על זה הענין. צל כדגרסינן נ מנחות (דף קט:).

חברתה והוא נוי לה. ונשואות היו